

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Ziua Eroilor	I. P. S. Patriarh	5. Cronica Internă	***
2. Săptămâna de retragere	***	6. Cronica externă	***
3. Catehism ortodox	Pr. Stețian Iliescu	7. Mișcarea în Cler	***
4. Legea Academiei de Muzică Religioasă	***	8. Parohii vacante	***

ZIUA EROILOR

Zi de închinăciune și de prăznuire a „Inălțării Domnului“.

Zi de încununare a nesfârșitelor noastre jertfe pentru a trăi liberi în hotarele noastre firești.

Și nu este o simplă întâmplare, că pentru preamărirea Eroilor s'a ales ziua „Inălțării“.

Intre una și alta este o strânsă legătură, care lămurește îndeajuns rostul și înaltul înțeles al sărbătoarei de azi.

Viața plină de pătimiri a Fiului Omului ia sfârșit prin Inălțarea Sa la ceruri.

Incoronată prin sublimele Sale jertfe, mântuitoare sufletului omenesc, învățătura lui Christos va prinde rădăcini tot mai adânci, la toate noroadale pământului, prin cuvântul purtat, cu neînfricăta stăruință, de către apostolii Săi și vrednicii lor urmași, întăriți prin coborârea Sfântului Duh în sufletele și mințile lor.

Iar împărăția Domnului, aci pe pământ, se va desăvârși, risipind întunericul, spre a înscăuna domnia iubirii, pietății și dreptății creștine.

Tot astfel, părinții, frații și fiii noștri

jertfitu-s'au pentru sfânta dreptate a Neamului nostru de a dispune înșiși de destinele sale în hotarele așezării sale istorice.

Și după cum apostolii purtat-au, cu oarbă îndrăsneală, cuvântul mântuitor, tot astfel Eroii noștri jertfitu-s'au pe sine pentru preamărirea și libertatea Patriei lor scumpe.

Feciorii Neamului, călăuziți de crezul nostru național și cauza noastră dreaptă, au purces, sfărâmând hotarele unei istorii vitrege, să înfăptuiască închegarea României întregite.

Fiecare fiu, în fiecare unghiu al pământului românesc, a luptat și s'a jertfit, după credințele sale, dar toți având o singură țintă: liberarea și întărirea Neamului.

Nesocotirea acestor suferinți cât și a consensului obștesc de jertfe, ce formează piatra din capul unghiului, pe care s'a clădit Țara întregită, ne-ar face nevrednici de a ne mai numi urmașii preamăriților noștri înaintași.

Biruința învățăturii creștine stă în dragostea frățească, pe care Christos-Dumnezeu o arată față de oameni.

„Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții cum v'am iubit Eu“ — spune El apostolilor Săi (Ioan 15. 12).

Biruința noastră stă în dragostea de neam și glie.

Vrajba între frați sau cu alții n'ar fi putut duce niciodată la izbândă.

De aceea, ca propovăduitor al iubirii creștinești și al înfrățirii tuturor fiilor acestei Țări, le cer să nu nesocotească nici-o clipă temeiturile vieții noastre etnice, să înlăture vrajba și inspirându se din patriotismul luminat al înainte mergătorilor noștri și virtuțile desfășurate în popor în zilele de grele încercări, să-și contopească toate puterile lor pentru întărirea Țării întregite și a așezămintelor ei.

Răspundere grea apasă pe umerii noștri, de nu vor ști păzi și păstra ceiace am înfăptuit cu atât de grele jertfe.

Sufletele martirilor noștri se vor cutremura de nevrednicia noastră.

Generațiile noastre au făcut dovada celor mai pilduitoare fapte pentru apărarea suptemelor noastre interese naționale.

Iară înțelepciunea, plină de patriotism a conducătorilor poporului nostru, constituie pentru noi o cheazășie, că destinele Țării vor fi cu nețărmurită grijă ocrotite.

Nici-o patimă nu trebuie să întunece conlucrarea armonioasă a tuturor fiilor acestei Țări, strâns uniți, într'un gând și într'o simțire, în jurul M. S. Regelui Mihai, urmașul nemuritorului Rege Ferdinand, întregitor de Țară.

Aceleași înalte îndatoriri ne impun tot respectul și toată recunoștința noastră față de trecutul nostru glorios, din toate vremurile.

Toată cinstea luptătorilor de eri, de azi și de mâine pe ale căror glorioase fapte s'a așezat și se va susține temelia României Mari.

Și aci gândul Nostru se îndreaptă, în prim rând, către invalizii noștri de război, cari merită toată stima și recunoștința noastră.

Este desigur o înaltă îndatorire a no-

stră de a alina cât mai mult cu puțință lipsurile lor de tot felul.

Cum însă numărul lor este foarte mare și continua criză economică abia permite împlinirea celor mai grabnice lipsuri, este nevoie ca marele public să se alătore Statului în opera sa pentru ajutorarea invalizilor.

Este o datorie creștinească și patriotică de a da pretutindeni, mai întâi, invalizilor pâinea unor potrivite slujbe, preferindu-se aceea, care au devenit invalizi în luptele pentru întregirea Țării.

Dar — pentru ca ajutorarea invalizilor să fie făcută cu mai mare eficacitate — este imperios necesar, ca să nu se mai poată bucura de acest titlu glorios decât numai aceia, ce cu adevărat îl merită.

În calitatea mea de îndrumător al „Cultului Eroilor“, fac apel călduros la toți fiii acestei Țări, pentru ca să ia sub ocrotirea lor pe glorioșii noștri invalizi, stăruind pentru așezarea lor în ocupațiuni, pe care aceștia le-ar putea îndeplini fără nici-o scădere.

Prin aceasta vom fi dovedit, că știm să fim buni creștini și vrednici români.

„Cultul Eroilor“ — care formează rostul sărbătoririi de azi — nu trebuie să fie pentru noi prilejul unor solemnități seci, cu înșirui de vorbe goale.

Insuflețiți de faptele Eroilor noștri, din toate timpurile, trebuie să învederăm că în sufletele și în mințile noastre purtăm cu vrednicie focul sacru al dragostei de Neam.

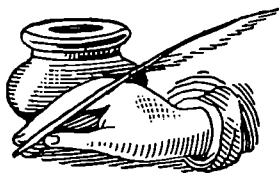
Și aceasta nu o putem face decât dacă în toate manifestările vieții noastre, vom ști să punem, mai presus de toate, interesul binelui obștesc.

Bindecuvintez Țara în dorința, ca toți fiii ei să fie strâns uniți pentru consolidarea și propășirea ei, care ne ocrotește deopotrivă pe toți.

MIRON

Patriarhul României

București, Ziua Înălțării Domnului 1930.

SAPTAMANA DE RETRAGERE

Câte considerațiuni, de înaltă frumusețe, nu se pot face în legătură cu lucrarea de spiritualitate creștină a săptămânii de retragere și scopurile ei! Înainte de orice, săptămâna de retragere este o necesitate absolută pentru orice creștin; pentru creștinul, care concepe viața ca pe o luptă în care factorul decisiv e spiritul, iar biruința se dobândește definitiv pe câmpul vieții spirituale. Ce frumos și expresiv înfățișează Sf. Apostol Pavel acest gând central al vieții creștine: „Căci lupta noastră nu este împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva domniilor, împotriva stăpânirilor, împotriva căpeteniilor acestui întunec, împotriva duhurilor răutății, răspândite în văzduhuri“ (Efes. VI 12.). Niciun mijloc, prin care ne putem edifica în această latură, nu trebuie să rămână neîntrebuințat. „Pentru aceea — continuă Sf. Pavel — luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și toate biruindu-le, să rămâneți în picioare“ (Efes. VI 13.).

Cu atât mai imperioasă devine necesitatea săptămânii de retragere, când o raportăm la preoția creștină, ca aceea căreia Hristos i-a încredințat vrednicia și i-a pus și îndatorirea sfântă de a păstra nealterat în conștiința întregii biserici, prețul vieții creștine și caracterul ei spiritual! Lupta noastră, a preoților, e „împotriva duhurilor răutății“,

cari împânzesc viața omenească și o lipsește de entuziasmul necesar scopurilor veșnice. Cât preț are acest adevăr indiscutabil în conștiința actuală creștină? În conștiința preoțească însă, el trebuie să primeze și să hotărască asupra celei mai neînsemnate acțiuni. Harul lui Dumnezeu lucrează neîncetat, dar lucrează și ispita; străduințele omenești ating de multe ori biruințe prețioase, dar temelii lor trebuie să fie puternică, pentru a fi păstrate întregi. Temelii lor nu poate fi alta decât Hristos, iar cuvântul lui Hristos acesta este: Luptați împotriva duhurilor răutății și biruințele voastre vor fi binecuvântate de Dumnezeu Tatăl.

Firește că puterile omenești vor fi totdeauna mult mai slabe față de greutățile luptelor spirituale. Lucrul principal însă este: ce facem noi ca neputințele noastre să fie bine plăcute lui Dumnezeu și deci împlinite de El, după cuvântul Mântuitorului? Și când răspunsul la această întrebare s'ar da cu înfiorarea, care să concentreze în ea toate puterile vieții omenești, fără îndoială că ar fi folosite „toate armele lui Dumnezeu“ — dintre cari nu de puțină însemnătate e și *trăirea unei săptămâni de retragere*¹⁾.

1) În curând vom publica toate datele necesare pentru cunoașterea programului după care se va desfășura întreaga lucrare a săptămânii de retragere, ce se va ține și anul acesta cu preoții arhiepiscopiei noastre, într'una din mănăstirile Eparhiei.

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR¹⁾

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev.

CAP. X.

Intrebare. În cartea Facerii se spune: „să facem om după chipul și asemănarea noastră“ (cap. 1: 26). În Evanghelie se spune: „fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit“ (Mat. 5: 48). și încă: „veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi“ (Ioan 8: 32).

Aceste trei locuri scripturistice sunt citate de teosofi pentru a susține, că renașterea morală a omului, prin urmare apropierea lui de Dumnezeu ca de primul său chip, cum și mântuirea sunt posibile numai pe calea unei îndelungate îndreptări și îmbunătățiri pentru care sunt de trebuință mii și poate

chiar milioane de ani, iar lucrul acesta este posibil numai în cazul unei numeroase reîntrupări (metempsihoză) a omului. Este adevărat aceasta?

Răspuns. Și lucrul acesta nu este adevărat, ci pe deplin mincinos, fiindcă contrazice și învățătura și exemplele din Sf. Scriptură.

Renașterea morală a omului nu atârna numai de el, ci și de harul dumnezeesc ce se dă în Sf. Taine (Rom. 5: 15-17; 1 Cor. 6: 11; Efes. 2: 5; Tit. 3: 5-7; Matei 18: 18; Ioan 20: 23; Iac. 5: 14-15 etc.). Fără acest har nu se poate concepe renașterea spirituală și mântuirea omului. Afirmația teo-

1. (Urmare). Vezi „Apostolul“ Noembrie 1929.

sofilor, că pentru renașterea morală cum și pentru apropierea de Dumnezeu și mântuire sunt de trebuință milioane de ani și reîntrupări nenumărate,—cade în fața exemplului scoase din viața sfinților: Enoh și Ilie, pentru viața lor pământească plăcută lui Dumnezeu „n’au văzut moartea“ (Evr. 11: 5) și au fost ridicați direct la cer, vii și nu pe calea numeroaselor reîntrupări, în decursul milioanele de ani; Enoh de pildă a fost numai „al șaptelea dela Adam“ (Iuda stih 14).

Pentru pocăința și îndreptarea morală nu sunt de trebuință milioanele de ani și nesfârșitele reîntrupări, ci este de ajuns un singur minut. Totul atârână de pocăința sinceră, cu zdrobire de inimă a omului și de hotărârea de a curma cu păcatul. Apostolul Pavel a fost un dușman înverșunat al Bisericii lui Hristos, ba „chiar a urmărit până la moarte pe părtașii acestei învățături legând și punând la închisoare bărbați și femei“. El a participat la osânda lui Ștefan și „a aprobat omorârea Arhidiaconului“. „Pustiă biserica intrând din casă în casă și târând pe bărbați și pe femei fi dădea ca să-i închiză“ și „când erau dați la moarte întărea și el cu glasul lui“, „pedepsindu-i adesea și silindu-i să hulească pe Hristos“ (Fapt. Ap. 8: 1; 22: 4; 26: 10 11). Dar când, după porunca primului preot, mergea spre Damasc,—ca să aducă pe cei ce erau acolo, legați la Ierusalim, ca să fie pedepsiți“ (Fapt. cap. 22) Domnul s’a atins de inima lui înverșunată, l’a adus la pocăință și a făcut din el vas ales al harului Său. În chipul acesta marele păcătos de odinioară, Pavel, s’a renăscut într’o singură zi spălându-și păcatele în sf. Botez (stih 16) și a ajuns la o așa sfințenie încât nu numai că a făcut minuni mari, dar „a fost răpit în raiu“ și s’a învrednicit să asculte acolo „cuvinte de nespuse, pe care nu-i este iertat omului să le rostască“ (2 Cor. 12: 4). Tot așa și tâlharul, ce atârna pe cruce din pricina nelegiuirilor, care la început a hulit pe Hristos dimpreună cu tovarășul său tot tâlhar (Mat. 27: 44)—s’a pocăit și s’a renăscut spiritualicește într’un singur minut și a auzit din partea Mântuitorului cuvinte de iertare: „adevăr grăesc ție, astăzi vei fi cu mine în Rai“, (Luc. 23: 43)—dar „astăzi“ și nu peste milioane de ani, după reîntrupări nesfârșite.

Intrebare. Din ce locuri ale Sf. Scripturi se vede, deosebit de limpede, netemeinicia învățătorei mincinoase a teosofilor despre reîntrupare (metempsihoză)?

Răspuns. Din multe locuri, dar este de ajuns să se arate următoarele: Sf. Apostol Pavel învață: nu vă amăgiți: pe Dumnezeu nimeni nu-l păcălește. Ceea ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel care seamănă în carnea sa, din carnea sa va secera putreziciune, iar cel care seamănă în Duhul, din Duhul secera-va viața veșnică (Galat. 6: 7-8). „Viața veșnică va culege“, și nu o nouă reîntrupare, chiar de va fi un duh superior.

În a doua epistolă către Corinteni, apostolul Pavel scrie: „toți trebuie să ne înfățișem înaintea scaunului de judecată al lui Christos, ca fiecare, după faptele sale cele săvârșite în trup, să primească bine ori rău (2 Cor. 5: 10).

În cap. 15 din epistola întâea către Corinteni, Apostolul Pavel, deplin clar și foarte amănunțit, învață despre aceea că fiecare om va apărea înaintea judecăței lui Hristos cu același trup în care a trăit pe pământ, că trupul omului „se seamăna întru stricăciune, înviază întru nestricăciune“,—fiindcă trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace întru nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace întru nemurire“ (stih. 40-54).

Dacă teosofii cred că ei se reîntrupează de nenumărate ori, în diferite trupuri de oameni și chiar de animale atunci cu ce trupuri se vor înfățișa la judecata generală dumnezească: cu trupuri omenești sau cu trupuri de animale, de pasări, de pești, de insecte etc? Se vor înfățișa oare cu un singur trup—ori care ar fi acela—sau deodată cu toate în care s’au întrupat de mai multe ori sau de nesfârșite ori—pentru viața de pe pământ?

În epistola către Evrei Apostolul Pavel scrie: „oamenilor este rânduit odată să moară, iar după aceea să fie judecată“ (9: 27). Așa dar, după cuvântul lui Dumnezeu, omul moare numai o singură dată, iar după învățătura mincinoasă teosofică—de nenumărate ori, spre a se reîntrupa la nesfârșit.

Eclesiastul învață despre moartea omului: și se va întoarce țărâna în pământ, precum a fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu (și nu se va întrupa în alte trupuri de oameni sau de animale), la cel ce l’a dat pe el (12: 7).

În epistola către Filipeni Sf. Apostol Pavel vorbește despre sine: „viața mea este Christos, iar moartea îmi este un câștig... doresc să mă despart de trup și să fiu împreună cu Christos“ (1: 21—23) și nu să se întrupeze într’un alt trup sau să se prefacă într’un duh superior.

În a doua epistolă către Corinteni Apostolul Pavel învață: „știm că atunci când locuința

noastră pământească, cortul acesta (adecă trupul) se va desface, avem în ceruri clădire de la Dumnezeu (în ceruri și nu în trupuri de oameni sau de animale), casă veșnică, nefăcută de mână... și fiindcă știm că atâta vreme cât sălășluim în trup sântem departe de Domnul... avem bună încredere și sântem bucuroși mai bine să nu locuim în trup ci să ne sălășluim la Domnul“ (5: 1-9).

Bogatul din Evanghelie, pentru inima sa nemiloasă, nu a fost reîntrupat în vreun alt om rău, sau în sărac, sau în animal, în pasăre, plantă, piatră... și Lazăr, pentru marile sale suferințe, lipsuri și răbdare nu s'a reîntrupat în vreun bogătaș fericit, sau într'un duh superior cum trebuia să se întâmple după învățătura teosofilor, ci fiecare din aceștia „a primit potrivit cu ceea ce făcuse trăind în trup, — bine sau rău“: primul, imediat după moarte, a fost închis în muncile iadului, iar al doilea „a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam“ — pentru fericire (Luca cap. 16).

Enoh și Ilie nu s'au reîntrupat în alte corpuri omenesti sau spirite, ci în ziua Schimbării la față de pe muntele Taborului, s'au înfățișat în aceleași trupuri în care au trăit pe pământ și au fost ridicați la cer.

În sf. Evanghelie citim, că Christos după ce a murit pe cruce, — „mormintele se deschiseră și multe trupuri ale sfinților adormiți se sculară, și ieșind din morminte, după învierea Lui, intrară în cetatea sfântă și se arătară multora“ (Mat. 27: 52-53).

Din acest loc al Sf. Scripturi se vede că sfinții nu s'au reîntrupat în alți oameni, ci au înviat și au apărut cu aceleași trupuri în care au trăit pe pământ până la moartea lor, altfel, oamenii nu i-ar fi cunoscut. Așa dar se vede și faptul că după moartea celor ce au mers la Dumnezeu — sufletele sfinților și a celor ce petrec în sânul lui Avraam, — în ziua învierii lui Hristos s'au unit iarăși cu trupurile lor de mai înainte, rechemate de Dumnezeu din putreziciune, pentru înviere și pentru o a doua viață ca să mărturisească cu această marea minune, puterea și slava lui Hristos cel înviat, Fiul lui Dumnezeu.

După exemplele aduse, rămâne teosofilor una din două: sau să renunțe la învățătura mincinoasă, păgână privitoare la reîntruparea sufletelor (metempsihoză), sau să arunce Sf. Scriptură și să înceteze să se mai folosească de ea numindu-se pe nedrept creștini.

Intrebare. Dacă sufletele repauzaților nu se mai reîntrupează, atunci care le e soarta

după moarte?

Răspuns. Starea fiecărui om în viața viitoare de dincolo de mormânt este hotărâtă de curățenia vieții lui religioase-morale de aci de pe pământ: „Ceeace va semăna omul, aceea va și secera. Cel care seamănă în carnea sa, din carnea sa va secera putreziciune; iar cel care seamănă în Duhul, din Duhul secera-va viața veșnică“ (Galat 6: 7-8).

Deosibirea de soartă a sufletelor celor drepti și păcătoși se hotărăște imediat, în ziua morții lor, la o judecată particulară așa după cum s'a întâmplat cu bogatul nemilostiv și săracul Lazăr cărora li s'a hotărât o stare diferită în lumea de dincolo de mormânt: primul a fost închis în iad, iar cel de al doilea „a fost purtat de îngeri în sânul lui Avraam“ (Luca cap. 16), fiindcă „este lesne înaintea lui Dumnezeu, în ziua sfârșitului să dea omului după faptele lui“... și tot așa „la sfârșitul omului se vor descoperi lucrurile lui“ (Înțelep. lui Iisus fiul lui Sirah. 11: 28—28). „Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în Gheena“ (Luc. 12: 5).

Dar judecata sufletului omenesc săvârșită în ziua morții nu este deplină și definitivă. O atare judecată se va face după învierea generală, la sfârșitul lumii când „noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Christos, ca fiecare, după faptele sale cele săvârșite în trup, să primească ori bine ori rău“ (2 Cor. 5: 10).

Învățătura Bisericii privitoare la starea sufletelor după moartea oamenilor până în momentul învierii lor este arătată amănunțit în „Epistola Patriarhilor Orientali“: „Credem, se spune acolo — că sufletele repauzaților sunt fericite sau chinuite potrivit cu faptele săvârșite“... (Artic. 17).

Judecata definitivă asupra dreptilor și păcătoșilor va avea loc după învierea generală, la sfârșitul lumii „când va veni Fiul omului întru mărirea sa și toți sfinții îngeri cu el... și-i va despărți pe unii de alții... și va pune oile deadreapta sa, iar caprele deastânga. Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: „Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă, de la întemeierea lumii. Atunci va zice celor deastânga: Duceți-vă de la mine blestemaților în focul cel veșnic care este gătit Diavolului și îngerilor lui... Și vor merge aceștia la pedeapsa veșnică, iar dreptii la viața veșnică“ (Mat. 25; 31-46).

Traducere de Pr. STELIAN ILIESCU
Biserica Șelari. București.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

MIHAI I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toț de rață și viitori sănătate :

Adunările legiuitoare au votat și adoptat, iar Noi sancționăm ce urmează :

L E G E

PENTRU

Recunoașterea și organizarea Academiei de muzică religioasă de pe lângă Sf. Patriarhie ortodoxă din București.

CAPITOLUL I

Organizarea

Art. 1. — Se recunoaște prin prezenta lege Academia de muzică religioasă existentă pe lângă Sf. Patriarhie ortodoxă din București ca un institut de învățământ special superior.

Art. 2. — Intreținerea Academiei de muzică religioasă, în cece privește atât salarizarea Corpului didactic, cât și cheltuelile materiale revin Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor care le va scrie în bugetul său.

Art. 3. — Scopul Academiei de muzică religioasă este de a cultiva toate ramurile muzicii religioase din punct de vedere artistic și științific, pregătind elementele muzicale necesare cultului și învățământului: profesori de muzică pentru seminare și școale normale confesionale, profesori pentru școalele de cântăreți, cântăreți pentru bisericile catedrale, dirijori de coruri bisericesti.

Academia de muzică religioasă are în acelaș timp menirea de a organiza și îndruma cercetări și culegeri, publicând lucrările însemnate.

Academia de muzică religioasă va întemeia o bibliotecă de specialitate unde se vor aduna manuscrise și tipărituri privitoare la teoria, practica și istoria muzicii bisericesti universale și ale celei bizantine îndeosebi, cât și la folklorul religios.

Art. 4. — În Academia de muzică religioasă se vor predă următoarele obiecte de studiu :

1. Psaltichia.
2. Teorie și solfegiu.
3. Teorie și solfegiu comparate.
4. Armonie.
5. Contrapunct și compoziție bisericescă.

6. Cântec coral și direcție de cor.
7. Literatură și dicțiune.
8. Liturgică și imnologie.
9. Istoria muzicii universale și folklor religios.
10. Cântec gregorian.
11. Pedagogie.
12. Istoria muzicii orientale și paleografie bizantină.
13. Canto.
14. Pian și armoniu.

Art. 5. — Pentru fiecare din cursurile enumerate sau pentru acelea ce s'ar mai înființă prin lege, vor putea fi numiți, după necesitate, profesori, conform dispozițiunilor dela art. 10 și următorii.

Art. 6. — Cursurile Academiei de muzică religioasă vor dură patru ani.

CAPITOLUL II

Corpul didactic

Art. 7. — Membrii Corpului didactic al Academiei de muzică religioasă au aceleași titluri și drepturi ca profesorii Conservatorului de muzică și artă dramatică din București.

Art. 8. — Rrecrutarea corpului profesoral se face prin concurs și în mod excepțional, prin contract, în condițiunile art. 11.

Art. 9. — Când o catedră devine vacantă sau se înființează o catedră nouă, rectorul Academiei de muzică religioasă propune Sf. Patriarhii pentru suplinirea ei, pe unul din profesorii Academiei sau pe o altă persoană îndeplinind condițiunile cerute pentru ocuparea acelei catedre. Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor va publică vacanța în *Monitorul Oficial* în termen de trei luni dela declararea ei și în termen de 3 luni dela

publicare, candidații vor înainta Sf. Patriarhii cererea lor pentru înscrierea la concursul deschis, însoțind-o cu un memoriu asupra titlurilor ce le au, cât și cu actele dovedind reputația și cunoștințele lor de specialitate. Vor putea candida numai cetățenii români cari n'au suferit o condamnare penală infamantă.

Art. 10. — Cu cercetarea actelor, titlurilor și calităților celor înscriși la concurs va fi însărcinată de către Sf. Patriarhie, o comisiune de trei membri formată din rectorul Academiei de muzică religioasă, un delegat al S. S. Patriarhului și un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor. Comisiunea va fi prezidată de rectorul Academiei de muzică religioasă.

După terminarea lucrărilor sale, comisiunea redactează un raport asupra concursului, recomandând cu majoritate pe unul din candidați.

În termen de 7 zile dela terminarea concursului, președintele comisiunii va înainta spre aprobare acest raport S. S. Patriarhului, care va comunica Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor numirea făcută.

Art. 11. — În cazul când comisiunea nu ar recomanda pe nici unul din candidați, sau când propunerea comisiunii nu ar avea aprobarea S. S. Patriarhului, se va face o nouă publicare în termen de cel puțin șase luni și în condițiunile art. 9, sau se va putea încheia un contract cu o personalitate eminentă străină, pentru care se va lua avizul comisiunii prevăzute la art. 10.

Art. 12. — La împlinirea a doi ani dela numirea sa cu titlul provizoriu, profesorul poate cere S. S. Patriarhului numirea sa cu titlul definitiv.

Se va însărcina atunci o nouă comisiune formată în condițiunile art. 10, cu cercetarea rezultatelor date de profesor în timpul funcționării sale, atât la catedră, cât și prin lucrările de specialitate publicate de el în acest timp.

Pentru definitivare se va urma calea arătată la art. 10.

Art. 13. — Profesorii Academiei de muzică religioasă sunt obligați să țină opt ore de curs pe săptămână.

Art. 14. — Disciplinarea corpului didactic, în privința abaterilor dela îndatoririle lui, revine S. S. Patriarhului, în conformitate cu dispozițiunile fixate prin regulament.

Trimiterea în judecată se vor face de către S. S. Patriarhul care va și institui comisiunea de judecată compusă dintr'un delegat al său, un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor și un membru ales de Corpul didactic al Academiei de muzică religioasă.

În cazul când profesorul ar face parte din cler, va fi judecat de instanțele disciplinare ale clerului, completate cu un delegat al corpului profesoral al Academiei de muzică religioasă, întrucât ar fi cleric.

CAPITOLUL III

Administrația

Art. 15. — Academia de muzică religioasă va fi condusă de un rector numit dintre profesorii școlii de către S. S. Patriarhul, care va comunica numirea Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor.

Art. 16. — Rectorul va fi ajutat în administrarea Academiei de muzică religioasă de un secretar însărcinat cu administrarea contabilității și a materialului, un bibliotecar, doi impiegați și oameni de serviciu.

Acest personal administrativ va fi numit de rectorul Academiei.

Art. 16. — Salariile personalului administrativ vor fi aceleași ca la conservatorul de muzică și artă dramatică din București.

CAPITOLUL IV

Înscrieri și examene

Art. 18. — Anul școlar al Academiei de muzică religioasă începe dela 1 Octombrie și se sfârșește la 1 Iulie. În acest interval sunt cuprinse și sesiunile ee examene. Tot în acest interval, afară de Duminici și sărbătorile mari bisericesti și naționale, vor fi vacanțe dela 24 Decembrie la 7 Ianuarie inclusiv, și dela Duminica Floriilor la Duminica Tomii.

În primă săptămână a postului mare cursurile vor fi suspendate în vederea exercițiilor religioase ale elevilor. Înscrierile încep la 25 Septembrie.

Art. 19. — Pentru înscrierea candidaților la Academia de muzică religioasă, spre a deveni profesori în seminare și școli normale confesionale, se cere certificatul de

absolvire a liceului, a seminarului teologic sau a școlii normale confesionale.

Pentru înscrierea celorlalți candidați se cere cel puțin cursul inferior secundar sau diploma de absolvire a unei școli de cântăreți.

Admiterea acestor din urmă candidați se face după un examen de selecțiune, conform dispozițiilor prevăzute în regulament.

Art. 20. — Pentru toate cursurile Academiei de muzică religioasă, se vor ține examene anuale între 1 Iunie și 1 Iulie, cât și examene de absolvire în conformitate cu dispozițiunile regulamentului.

Art. 21. — Comisiunile pentru examenele de sfârșit de an vor fi compuse din rectorul Academiei, un delegat al S. S. Patriarhului și profesorul respectiv.

Comisiunea pentru examenul de absolvire va fi compus din rectorul Academiei de muzică religioasă, un delegat al S. S. Patriarhului, un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor și profesorii Academiei de muzică religioasă.

Art. 22. — Celor reușiți la examenele de

absolvire, li se va elibera o diplomă de absolvire.

Art. 23. — Taxele de înscriere și de examen, frecvență, îndatoririle și pedepsele disciplinare ale elevilor se vor preciza prin regulament.

Art. 24. — Elevilor Academiei de muzică religioasă li se va putea acorda amânarea stagiului militar pentru studii.

CAPITOLUL V

Dispozițiuni generale, finale și tranzitorii.

Art. 25. — Se va face un regulament în care se va fixa toate modalitățile de aplicare a legii de față.

Regulamentul va fi aprobat de S. S. Patriarhul și sancționat prin Decret Regal.

Art. 26. — Profesorii Academiei de muzică religioasă, aflați în funcțiune la promulgarea acestei legi, devin titularii catedrelor ce dețin cu titlu provizoriu.

Celor cari funcționează în învățământul muzical superior cu titlul definitiv li se conferă acelaș grad.

Această lege s'a votat de Adunarea deputaților în ședința dela 29 Aprilie anul 1930 și s'a adoptat cu majoritate de *una sută șase* voturi, contra *cinci*.

Președinte, ST. CICIO POP.
(L. S. A. D.)

Secretar, N. S. RUSĂNESCU.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 8 Mai anul 1930 și s'a adoptat cu majoritate de *optzeci și șapte* voturi contra *trei*.

Președinte, PROFESOR TRAIAN BRATU.
(L. S. S.)

Secretar, A. OJOIU.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în *Monitorul Oficial*.

Dat în București, la 23 Mai 1930.

În numele Majestății Sale Regelui MIHAI I:

NICOLAE, Principe al României.
MIRON, Patriarhul României.
CONSTANTIN SARAȚEANU.
(L. S. St.)

Ministrul instrucțiunii publice și al cultelor, N. COSTACHESCU.

Ministrul justiției, Dr. VOICU NIȚESCU

Se aduce la cunoștința generală tuturor C. C. Preoți:

1. Până la 15 Iunie să se achite neapărat cartea „PATRIARHUL MIRON“ precum și calendarele pe anul 1929.

2. Toată corespondența ce nu va fi înaintată Sf. Arhiepiscopii prin Protoerei se va pune la dosar.

3. Toți arendașii terenurilor plus de sesie, nu vor putea beneficia de recoltă dacă până la 15 Iunie nu vor depune la Protoerei contracte în regulă de arendare.

P. C. Protoerei sunt invitați a executa cu stricteță cele de mai sus și la 15 Iunie a raporta.

C R O N I C A I N T E R N A

Prea Cucernice Părinte,

Pentru buna orânduială a operațiunilor bănești, Vă invităm să luați notă și de urgență să comunicați tuturor parohiilor că Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor — Secția Economică — a luat următoarele dispozițiuni:

1. Orice vărsare de bani la Sf. Arhiepiscopie se va face numai pe bază de raport scris și semnat de cel ce varsă banii, specificând scopul pentru care face plata, raport ce trebuie să fie înregistrat la Registratura Sf. Arhiepiscopii.

2. Pentru orice sumă plătită Sf. Arhiepiscopii, se va cere o chitanță semnată atât de d-l Cassier cât și de d-l Comptabil. Nici o altă semnătură nu este valabilă.

3. Zilele stabilite pentru operațiunile de casă sunt: Marți, Joi și Vineri, în celelalte zile asemenea operațiuni se vor face numai în cazul când d-l Cassier va fi disponibil, deci neobligator.

4. Orice corespondență a parohiilor se va înainta Sf. Arhiepiscopii și în special Secției Economice, în afară de rapoartele pentru vărsări de bani, numai prin Protoerei, fără nici o excepție și Protoeriile o vor înainta Sf. Arhiepiscopii cu raport detaliat și cu concluziunile motivate. Nici o chestiune ce nu va urma această cale nu se va mai rezolva de către Sf. Arhiepiscopie, Secția Economică.

Ținem că aceste dispozițiuni neîntârziat să fie aduse la cunoștința tuturor organelor în sub ordine ale Sf. Arhiepiscopii, spre strictă conformare.

Arhiepiscop și Mitropolit, (ss) PLATON
Cons. Referent, Protopop, C. MOLDOVAN.

Sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale din Arhiepiscopia Bucureștilor.

18 — 19 Mai, 1930.

Prin scrisoarea cu Nr. 6433, din 1 Mai, 1930, I. P. Sf. Arhiepiscop al Bucureștilor — care este în acelaș timp Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh a României — a convocat pe membrii Adunării Eparhiale din Arhiepiscopia Bucureștilor în sesiune ordi-

nară, pentru Duminica Samarincii, 18 Mai, 1930.

Se știe că, după Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, din 1925, „Adunarea Eparhială se compune din reprezentanții clerului și ai credincioșilor, în proporție de $\frac{1}{3}$ clerici și $\frac{2}{3}$ mireni.

Numărul membrilor Adunării Arhiepiscopiei este de 60, cel mai mic număr, la alte eparhii fiind de 45.

Membrii Adunării Eparhiale se aleg pe câte 6 ani și pot fi realeși.

Atribuțiunile ei, înșirate cu deamănuntul în art. 131 din Statut, sunt, mai pe scurt: examinarea raportului general anual al consiliului eparhial — eșit din sânul ei — despre mersul vieții și afacerilor bisericesti din eparhie și luarea de hotărâri în privința celor de urmat pentru viitor, precum și examinarea rapoartelor speciale ale celor 3 secțiuni ale Consiliului Eparhial și anume:

- a) al secțiunii administrativ-bisericesti;
- b) al secțiunii culturale;
- c) al secțiunii economico-financiare.

Anul acesta, sesiunea Adunării Arhiepiscopiei Bucureștilor a prezentat destul interes, prin discuțiunile ce s'au produs.

La închidere, atmosfera a fost chiar înălțătoare, cum nimeni nu s'a așteptat, poate; explicația stă în puterea de vrajă înaltă — dacă se poate spune — a persoanei I. P. Sf. Patriarh, în simpatia irezistibilă și însuflețirea nebănuită pe care le trezește în suflete prezența Șefului suprem al Bisericii noastre.

Căci Adunarea Eparhială, n'a putut încheia sesiunea ei de anul acesta, cum frumos a spus P. Sf. Platon, fără a fi prezentat și omagiul său respectuos ilustrului arhipăstor, pentru împlinirea a 10 ani de rodnică și fericită arhipăstorie, pe scaunul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Dar să povestim, pe rând, momentele mai însemnate ale acestei sesiuni:

Deschiderea s'a făcut printr'un Te-Deum, care s'a oficiat Duminică, 18 Mai, la orele 11 dim., în Catedrala Sf. Mitropolii, de către P. C. Arhim. Filaret, înconjurat de P. P. C. C. Părinți Consilieri Referenți și alți Părinți membrii ai Adunării, prezenți

fiind P. P. S. S. Vicari Platon și Tit. După care, s'a trecut în sala de ședințe a Camerii Deputaților, unde P. Sf. Vicar Platon — căruia I. P. Sf. Patriarh dăduse delegația de a prezida Adunarea — a citit «Cuvântarea tronului», și a declarat sesiunea deschisă.

Dintre cei prezenți, notăm, în afară de P. P. S. S. Vicari și P. P. C. C. Consilieri referenți ai celor 3 secțiuni ale Consiliului Sf. Arhiepiscopii, pe P. P. C. C. Pr. St. Iordănescu, Revizor Eparhial, Pr. N. Popian, Consilier Eparhial, Pr. D. Popescu-Moșoia, d-l profesor Dr. N. Popescu-Prahova, d-l profesor Ștefan Bogdan, d-l secretar de stat D. R. Ioanițescu, d-l fost ministru Trancu-Iași, d-l Avocat Tudor Popescu, d-l Berceanu, P. P. C. C. Pr. I. Popescu-Mălăești, Decanul Facultății de Teologie din București, Pr. C. Dincescu, Pr. G. Negulescu, Arhim. Iuliu Scriban, Protopop Proca dela Muscel, Protopop Niță Popescu dela Teleorman, d-l Iuliu Valaori, d-l Dr. D. Boroianu, d-l profesor V. Gh. Ispir, d-l profesor Teodorescu dela Muscel. etc.

În prima zi, după citirea cuvântării de deschidere s'au împărțit rapoartele pe comisiuni, și s'a anunțat ședința pentru a 2 a zi Luni, 19 Mai la orele 5 p. m. Înainte de suspendare, d-l Trancu-Iași a propus cel dintâiu ca, în timpul acestei sesiuni, Adunarea Eparhială să exprime omagiul său I. P. Sf. Patriarh, pentru împlinirea a 10 ani de arhipăstorie, lucru care a fost primit cu aplauze de cei prezenți. După aceea, o delegație de 4 persoane s'a și prezentat I. P. Sf. Patriarh, pentru a-i transmite dorința Adunării.

Ziua 2-a, ședința Adunării s'a ținut în sala Sf. Sinod prezidată de chiar I. P. Sf. Patriarh. P. C. Pr. St. Iordănescu, Revizor Eparhial, a citit Raportul General al Consiliului Arhiepiscopal, care a cuprins mai multe puncte:

I. Cum a fost sărbătorit I. P. Sf. Patriarh, la 1 Ianuarie 1930, cu ocazia împlinirii a 10 ani de arhipăstorie.

II. Activitatea secțiunilor Consiliului, numirile în posturile de misionar și secretar Arhiepiscopal, etc.

III. Nevoia unei înmulțiri a numărului de funcționari în cancelaria Sf. Arhiepiscopii.

IV. Transformările produse în protopopiate, prin trecerea multor parohii dela un protopopiat la altul, în urma Legii Admi-

nistrative, etc.

V. Vizitele canonice ale I. P. Sf. Patriarh prin împrejurimile Dragoslavelor, Muscel; Procesiunile cu moaștele Sf. Dumitru-Basarabov — care se află la Sf. Mitropolie din București — în mai multe sate din Ilfov și efectul lor bun, etc., etc.

După aceasta, d-l profesor Ștefan Bogdan a făcut o foarte judicioasă dare de seamă asupra raportului Secțiunii Administrative Bisericești.

Raportul acesta a făcut să se nască discuțiuni foarte interesante, asupra situațiunii religioase din Eparhie, simțindu-se nevoia tot mai mare de a înființa noi parohii, față cu numărul cel mare de candidați și de nevoile credincioșilor. S'a arătat că există, după o statistică aproximativă, și 110 preoți văduvi, cari o duc greu. D-l avocat Tudor Popescu a cerut stăruitor să se ceară Sf. Sinod să ia odată o hotărâre în această privință, întrucât amânarea rezolvirii acestei probleme nu poate fi decât foarte dăunătoare Bisericii.

Totul a fost pus în legătură cu nevoia de a avea pretutindenii preoți cu bună pregătire teologică și morală.

P. C. Părinte Decan I. Popescu-Mălăești a ținut să spună aci și opinia, felul de a înțelege această situație, a unui cleric.

Și a arătat că preoțimea e totdeauna trează la împlinirea misiunii sale și știe să reacționeze energic și solidar când se aduce vreo jignire credinței și Bisericii neamului — A arătat, deasemenea, că multe din relele de care suferă azi clerul nostru, s'ar suprima, dacă s'ar da preoților posibilitatea să fie în afară de greutățile vieții zilnice de tot felul, printr-o salarizare demnă de misiunea ce o îndeplinesc.

Cu aceste complectări și explicațiuni precum și altele asemenea, raportul a fost admis.

S'a citit apoi de către d-l Prof. Teodorescu, dela Ilfov, darea de seamă a Raportului Secțiunii Culturale, și acesta plin de interesante și bogate date asupra activității rodnice și din ce în ce mai intense a cercurilor pastorale din întreg cuprinsul Eparhiei, în număr de 157, și apoi a societ. culturale-religioase de tot felul, care lucrează cu binecuvântarea și sub supravegherea Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor. S'a vorbit aci, deasemenea, de bunele roade pe care le-au

dat săptămâna de retragere a preoților, precum și așa numita «misiune în popor», care s'a ținut la Sf. Mănăstire Cheia, în luna Iunie la C.-Lung. P. Sf. Vicar Tit Simădrea, are, în mod special, în grija P. Sf. Sale, treburile Secțiunii Culturale, — iar P. Sf. Vicar Platon are de condus celelalte două secțiuni ale Consiliului Arhiepiscopal, Administrativ-Bisericească și Economico-Financiară.

S'a amintit iarăși despre tinerii trimiși la studii în străinătate și a căror situațiune ar trebui rezolvată cu toată sollicitudinea, la înapoierea în Țară, întâiu spre a fi răsplătită și munca lor și al doilea spre a le da posibilitatea să fie și utili Bisericii noastre. P. Sf. Tit Târgovișteanu într'o cuvântare plină de simfîre, a arătat că cu toate greutățile cu care a avut de luptat P. Sf. Sa ca și toți ceilalți colaboratori ai P. S. Sale, dela Secția Culturală, realizările sunt vrednice de atenția tuturor și sunt chiar apreciate. I. P. Sf. Patriarh a intervenit arătând că, de bună seamă, mai sunt multe lucruri de făcut, din punct de vedere atât bisericesc, cât și cultural, dar că nevoile mari ale Țării, nu îngăduiesc a face mai mult, deocamdată. Răsboiul mondial a cauzat atâtea ruine și a secătuit atât de adânc vlaga țărilor europene, că va trebui încă mult timp până să revină lucrurile la cursul lor normal.

Raportul a fost admis, cu aceste lămuriri și puneri la punct.

A venit, apoi la rând, darea de seamă a raportului Secției Economico-Financiare, citită de P. C. Pr. George Negulescu.

Este știut că în ultimii ani gospodăria bunurilor bisericești din toată Eparhia, ca și a averii Sf. Arhiepiscopii s'a făcut în modul cel mai înțeleptesc. I. P. Sf. Patriarh, a înțeles să țină din scurt mersul și al acestor afaceri financiare și să dea directive înțelepte pentru buna întrebuințare a banului Bisericii. Avera tuturor bisericilor s'a mărit, iar fondurile Sf. Arhiepiscopii, care înainte erau inexistente, pot îngădui acum realizări de cel mai înalt folos bisericesc, cultural și de milă creștină.

Cu ocaziunea acestui raport s'au supus și s'au aprobat câteva chestiuni de ordin practic bisericesc și anume :

1. S'a aprobat ca membrii din provincie

ai Adunării Eparhiale să se bucure de drepturile, acordate dealtfel, în principiu, prin Lege, de a li se plăti spesele de drum pentru sesiunile Adunării, precum și o mică diurnă, pentru zilele de ședere în Capitală. Pentru că s'a observat că au lipsit, mai ales, membrii din provincie. Și asta, din cauza greutăților de deplasare, care se vor remedia de acum înainte, prin măsura luată.

I. P. Sf. Patriarh a aprobat această propunere și,—prin asociație de idei,—când^{va} a fost vorba de căutarea fondurilor pentru plata speselor, a amintit de laudabilul gest făcut de Prefecturile câtorva județe, Prahova întâiu și acum mai pe urmă Ilfov și Dâmbovița de a lua în bugetele lor subvenționarea de studenți în străinătate și chiar de instituțiuni bisericești, ținând să le mulțumească și de aici, din Adunarea Eparhială. S'a amintit de asemenea și de chestiunea salarizării preoților, chestiune care s'a pus în mod stăruitor, date fiind întârzierile produse în ultimul timp, la plata salariilor prin Directorate. S'a răspuns că autoritățile au fost sesizate la timp și că se caută o soluție practică de către cei în drept.

S'au citit, în sfârșit, raportul asupra Bilanțului Fondurilor proprii ale Sf. Arhiepiscopii, și asupra Fondurilor Sanatorului dela Techirghiol, de către D-l Prof. Dr. N. Popescu Prahova, cerându-se descărcarea gestiunii. Apoi Bugetul Arhiepiscopiei pe 1931 de către P. C. Pr. G. Negulescu.

Cu toată ora întârziată, I. P. S. Patriarh, care sosise pela orele 6^{1/2}, a stat până la sfârșit și asta a făcut că s'a putut închide chiar în seara aceea sesiunea adunării.

Și această închidere a fost, înălțătoare. P. Sf. Platon, în numele Adunării Eparhiale, a prezentat I. P. Sf. Stăpân, omagiul respectuos al tuturor membrilor pentru cei 10 ani de fericită arhipăstorie.

S'ar fi crezut că totul aveà să se termine aci. Inșă am spus mai sus, întotdeauna cei cari se află în apropierea Șefului Suprem al Bisericii, încearcă un sentiment de bucurie și de entuziasm care îi face să le vibreze sufletul în mod deosebit și irezistibil. Așa și atunci Urarea aceasta colectivă par'că nu cuprindeà îndeajuns simțirile de caldă și admirativă afecțiune a membrilor Adunării. Și deaceea, rând pe rând, au vorbit :

1. D-l Berceanu, arătând, în cuvinte alese,

cum I. P. Sf. Patriarh a deschis era cea nouă în viața religioasă-morală a poporului nostru, determinând precizarea unei concepțiuni de viață creștină-românească, cu adevărat.

2. *P. C. Protopop de Teleorman, Ion Popescu*, pentru a aduce urările smerite, dar pline de iubire ale Clerului dela țară.

3. *D-l D. R. Ioanițescu*, pentru a arăta mândria Adunării Eparhiale de a avea în fruntea ei pe cel mai strălucit ierarh al Bisericii țării românești, expune că I. P. Sf. Patriarh i-a câștigat legea de autonomie și organizrei cu care s'a început epoca de aur a Divine Instituțiuni a Neamului nostru.

4. *D-l Profesor Dr. N. Popescu-Prahova* pentru a afirmă, cu drept cuvânt că sărbătorirea de 10 ani de arhipăstorie ai I. P. S. Patriarh depășește granițele Eparhiei Ungro-Vlahiei și pentru a aduce omagiul acelei părți din Țara noastră, în care numai rostirea numelui Inaltului Prelat este motiv de reînviore religioasă și națională. Înșirând, apoi, datele epocale din timpul celor 10 ani, între care data de 6 Mai, 1925, Votarea Legii și Statutului de reorganizare a Bisericii Ort. Române, D-l Popescu-Prahova zice : «Fără a aduce o injurie trecutului Bisericii noastre, care e al nostru, putem spune că epoca aceasta, de 10 ani, este cea mai glorioasă din viața, ei».

5. *D-l Profesor Șt. Bogdan*, aduce odată cu omagiul său, pe acela al Cercului de studii «Solidaritatea», al cărei președinte este, cerc care împlinește anul acesta 10 ani de existență și ale cărui cursuri la M-rea Neamului au fost inaugurate de I. P. S. Patriarh.

6, *Insfârșit, d-l Iuliu Valaori*, prezintă și salutul celui ținut de Români pentru care încă nu s'a cântat «Imnul Libertății», dar pentru care I. P. Sf. Patriarh a avut întotdeauna cea mai înaltă și mai părintească sollicitudine.

Față de o atât pe caldă exprimare de sentimente, I. P. Sf. Patriarh, vădit mișcat, s'a sculat și cu graiul său blând și mângâios, pe cât de logic și de limpede îi e gândul, s'a sculat și a mulțumit vorbitorilor.

Ne-ar fi imposibil să redăm în toată desvoltarea și frumusețea ei această cuvântare. Farmecul sub care se află întreaga adunare, ascultându-o, ne-a împiedecat de a notă toate cuvintele, care curgeau ca un izvor cristalin

de munte. Și apoi, cuvântul scris, își pierde din frumusețea pe care o are când e vorbit.

«Desigur — a început, I. P. Sf. Patriarh — că dacă reprivim cu un ochiu observator cei 10 ani care s'au scurs dela venirea mea în scaunul metropolitan din București, evenimentele ce s'au produs în acest timp ne apar ca un progres uriaș, chiar epocal... Legea pentru autonomia Bisericii, numai eu știu ce-a însemnat... În trecut, încercări mult mai mici în domeniul bisericesc, au provocat turburări foarte regretabile... Vă închipuiți ce s'ar fi întâmplat dacă lucruri de însemnătatea Legii de autonomie s'ar fi încercat... Dar Legea aceasta s'a câștigat cu mult tact și multă stăruință... Cinci zile am vorbit în donsiliul de Miniștri, până când, în acea zi Ce 6 Mai 1925, la orele 8 fără 5 minute s'a dat Legea. Atunci Ionel I. C. Brătianu m'a chemat în sala din spatele tronurilor de pe care prezidam în Ministerul de Externe și mi-a zis : «Dacă dau Legea, o dau I. P. Sf. Voastre fiindcă Vă cunosc sufletul mare și bun...» Iar eu am răspuns : Nu mi-o da mie, căci eu nu merit, ci celor 14 milioane de creștini ortodoxi ai acestei biserici.

Dar cuvântul de *urias*, pe care l-am rostit la început, e numai relativ... Progresul înfăptuit, în realitate, nu este decât ca un mușunoi de furnici... Inșă începutul e bun. Asta îmi amintește de o întâmplare din timpul copilăriei mele. Având în spatele casei părintești un deal foarte înalt, eu priveam cum în vârful lui se sprijineau soarele și luna... Și-mi ziceam în naivitatea mea de copil. că dacă m'aș urcă în vârful dealului, aș putea să prind de-acolo și soarele și luna... Când mă urcam însă, căci cu toată greutatea coastei, ajungeam până sus, vedeam cu deziluzie că soarele, sau luna, erau tot așa de sus cum îmi apăreau de jos. Așa este și cu progresul realizat de noi., Dar începutul e bun... Clerul meu poate sta la concurență cu clerul oricărei alte biserici, sub toate raporturile... Am ieșit cu luntrișoara la larg, n'am dat numai ordine dela masa verde...

La toate societățile filantropice, culturale, etc., am dat din duhul meu... Marii savanți, doctorii Babeș și Marinescu m'au silit să prezidez jubileul lor... Biserica a câștigat astfel în prestigiu, și putem să ne mândrim cu toții. Cine câștigă un intelectual, face o școală, a zis un pedagog francez...

Sub raportul economic-financiar, precum

ați auzit, s’au sistemizat veniturile, astfel că Arhiepiscopia are acum lărgime ca să-și poată permite a face cheltuieli în scopuri înalte...

La început aveam puțini colaboratori... Mult timp am lucrat numai cu d-l Dr. Boroianu, și încă unul subaltern... pe care mă bucur că-l văd aici prezent... Mai târziu, s’au adaus și alții... Deasemenea n’aveam un stat major, cu care să poți merge într’un ritm mai modern...

Pentru a remedia acestei lipse, am trimis studenți în Apus. Și asta fără bani, ci cu mijloacele pe care le-am găsit și grație relațiilor ce am știut să-mi fac... Acești studenți vor veni mai specializați ca noi și vor face, astfel, ca progresul pe care noi l-am realizat, să fie dus și mai departe, pe toate tărâmurile...

Cu aceste cuvinte, Vă mulțumesc pentru

tot ce mi-ați spus și binecuvintez lucrările acestei onorate Adunări, pe care le doresc tot mai rodnice pentru binele Țării și Bisericii noastre...»

Găsim că nu mai e nevoie să zicm nimic mai mult. Chiar această simplă însăilare — pentru care ne cerem iertare — a cuvintelor I. P. Sf. Patriarh, poate da o idee despre atmosfera în care s’a închis această a 5-a sesiune ordinară a Adunării Eparhiale, din Arhiepiscopia Bucureștilor.

La orele 10 ¹/₂, când părăsia sala — după 4 ore de urmărire cu atenție a tuturor discuțiilor pe care știuse să le dirijeze și să le lumineze cu intervențiunile Sale de o experiență îndelungată — I. P. Sf. Patriarh, care uitase și de masă și de oboseală, avea fața senină de un zâmbet superior și părintesc și mișcările agile pecăt de distinse.

N. CAZACU.

CRONICA EXTERNA

Scriind în No. precedent despre grija Romano-Catolicilor de a serba cu toată strălucirea aniversariile evenimentelor de seamă din viața Bisericii creștine, ne-am îngăduit să ne exprimăm o umilă părere, și anume aceea de a se face de către reprezentanții tuturor bisericilor ortodoxe toate eforturile, în vederea reluării tradițiunii, scumpe ortodoxiei, a ținerii sinoadelor ecumenice. Reluăm această chestiune, spre a insista mai mult asupra ei.

Se știe cât de necesar este pentru Biserica ortodoxă, un sinod ecumenic, sau cel puțin unul pan-ortodox. Atâtea chestiuni de o importanță capitală pentru viața bisericilor ortodoxe și care, potrivit adevărului dogmatic care stă la baza Bisericii Ortodoxe — una sfântă, sobornicească și apostolică — trebuie să-și găsească rezolvirea din partea unui sinod ecumenic, ca cea mai înaltă autoritate a Bisericii văzute a lui Iisus Christos, stau de prea mult timp în suspensiune, dând impresia unei dureroase rupturi între mădulările Bisericii universale și Capul ei nevăzut. Și doar acest cap n’ar aștepta decât să „ne adunăm” pentru ca și El să vie numaidecât în mijlocul nostru, spre a ne învăța cum să ne deslegăm diferitele probleme de viață creștină. Ne amintim, cu oarecare umilire,

cuvintele înțepătoare ale unui preot romano-catolic, care, adeseaori, în timpul controverSELOR noastre la Paris, ne întreba cu o ironie, par’că athé: «Ei, când veți consulta pe Capul Bisericii Ortodoxe? Și mai ales, cum îl veți consulta?... Noi știm că Papa al nostru ne aude numaidecât și orice dificultate din Biserică își găsește soluția imediată». Erau controverse amicale, însă, precum am spus, ne lăsau oarecare durere în suflet.

Credem că această idee a întrunirii unui Sinod ecumenic trebuie sprijinită de întregă lumea ortodoxă cu toată stăruința. Inceputul trebuie să-l facă sinodul pan-ortodox, care dealtfel, este de multă vreme proiectat. Căci nu se poate admite ca Biserica Ortodoxă să fie condamnată a lăsa suspendate atâtea grave chestiuni de ordin canonicesc — cum este de pildă problema recăsătoririi preoților — sub motiv că reunirea tuturor bisericilor creștine din lumea întregă — așa cum ar cere-o un sinod ecumenic — ar fi imposibilă astăzi.

De ce să nu redăm Bisericii ortodoxe — am zice mai bucuros: Bisericii lui Hristos — puțința de a acționa în deplinătatea puterilor sa’le, — în conformitate cu originea ei apostolice?

E drept că cu voia lui Dumnezeu s’a fă-

cut poate această sfâșiere a „trupului lui Christos — căci nimic fără de El nu s'a putut face, afară numai dacă, asemenea pe păgânii despre cari vorbește Sf. Ap. Pavel în Epistola către Romani, nu va fi voit a ne lăsa pradă păcatelor noastre — și o reinchegare a membrilor risipite tot numai cu vrearea Lui și când va vrea El se va putea face. Inșă, datori suntem noi, toți ortodocșii, a ne osteni, în toate felurile pentru a grăbi acest prea fericit eveniment, al unității Bisericii ui Iisus Christos.

Amintim din nou: anul viitor va fi al

XV-lea centenar al Sinodului Ecumenic dela Efes — al treilea, din cele 7 mari sinoade. De ce nu s'ar da comemorării acestui sinod proporțiile unui sinod pan-ortodox. Să fie invitate din vreme toate bisericile ortodoxe. N'ar veni toate? Nu face nimic; am ști, cel puțin, care din ele mai țin la comuniunea ortodoxă. Biserica ortodoxă este un corp viu, este trupul lui Iisus Christos Inșși. Un sinod pan-ortodox va face să se vadă că viața acestui corp este mult mai abundentă și mai înfloritoare decât am fi crezut noi înșine.

N. CAZACU

MIȘCAREA IN CLER

Numiri, transferări, demisii, decese

1 MAI—1 IUNIE 1930

PREOȚI

Pr. Gh. Zamfirescu, dela par. Bărbătescu-Vechi din circ. III a Capitalei, decedat la 27 Aprilie c., se șterge din state.

Pr. N. Popescu-Făurei, dela par. Sf. Ilie-Rahova din Capitală, decedat la 15 Mai c., se șterge din state.

Pr. Ionașcu Ioan, nou hirotonit pe seama par. Islaz-Ilfov III, se recunoaște în state pe 15 Aprilie a. c.

Pr. Gr. Apostolescu, dela par. Giulești-Sârbi-Ilfov I, demisionat la 1 August 1930, se șterge din state.

Pr. M. Sachelarie, paroh la Jilava, demisionat pe 1 Iunie 1930, se șterge din state.

Pr. Gheorghe St. Rotaru, nou hirotonit pe seama par. Brăteștii-de-Sus, Dâmbovița, se recunoaște pe data de 15 Aprilie 1930.

Pr. Diaconu A. Nicolae, nou hirotonit pe seama par. Atârnați-Șoimari-Prahova, se recunoaște pe 1 Aprilie 1930.

Pr. Radu Arsenescu, dela par. Gorgota-Prahova, demisionat la 1 Iulie a. c., se șterge din state.

Pr. Gh. Ionescu, dela parohia Hârșă-Prahova, demisionat la 1 Iulie a. c., se șterge din state.

Pr. I. Dobrescu se numește pe 1 Aprilie a. c., paroh la Tufeni-Teleorman, în locul Pr. Marin Negulescu.

Pr. Comândașu B. Ioan, nou hirotonit pe seama par. Principele Nicolae, Vlașca I, se recunoaște pe 1 Aprilie 1930.

CÂNTĂREȚI-PARACLISERI

Vasile Ioachim se numește pe 1 Aprilie 1930, paracliser la biserica Curtea-Veche din Capitală I, în locul lui Ioan Tretiac, plecat în armată pe aceeași dată.

Gh. Teodorescu se numește pe 1 Aprilie a. c. paracliser la parohia Sf. Ioan Botezătorul din Capitală, în locul vacant.

N. Georgescu se numește pe 1 Aprilie a. c., cântăreț la par. M-rea Cotroceni din Capitală, în locul lui N. Corban, transferat.

Vasile G. P. Ionică se numește pe 1 Mai cor., paracliser la bis. Sf. Treime Crucea de Piatră din Capitală, în locul lui Vasile Boitoș, demisionat pe 15 Aprilie cor.

Antonie C. N. Smedescu se numește pe 1 Mai cor., cântăreț I, la par. Sf. Vasile-Calea Victoriei, în locul lui Paraschiv Marin, demisionat pe aceeași dată.

Ioan D. Copiluş se numește, pe 1 Iunie cor., paracliser la par. Sf. Voevozi-Loce, în locul lui Gh. Bârzu, demisionat pe aceeași dată.

Pavel M. Ioan se numește pe 1 Mai c. la parohia Vărăști Dascălu-Creața, Ilfov, în locul lui Const. Nic., decedat la 6 Dec. 1929.

Eftimie Ion Niculae se numește pe 1 Mai 1929, cântăreț la par. Belciugatele, Ilfov, în locul lui Dumitru Neagu, destituit.

Marin T. Manciu se numește cântăreț I și Marin T. Donciu cântăreț II, ambii la par. nou înființată Renașterea-Dorobanțu, jud. Ilfov, circ. II.

Ștefan Iova se numește cântăreț pe 1 Mai a. c. la parohia Bragadiru, Ilfov, în locul vacant de 20 ani.

Alex. Marinescu, cântăreț la parohia Jilava-Ilfov, se transferă pe 1 Iunie a. c., la Jilava-Mierlari, Ilfov, în postul I, nou înființat.

Alex. Gheorghiu se numește, pe 1 Aprilie a. c., cântăreț la parohia Colceag, jud. Prahova, circ. III, în locul lui Ioan Soare Bancă, plecat în armată.

Alex. Popescu, cântăreț la parohia Sf. Ioan, Ploești, decedat la 26 Martie cor., se șterge din state.

Chioveanu Spiridon se numește pe 1 Mai a. c. cântăreț la parohia Vadu Săpat, Prahova, în locul lui Pavel Enescu, decedat în 1912.

Haralambie M. Ștefan se numește pe 1 Aprilie

a. c., cântăreț la parohia Belciu, jud. Prahova I, în locul lui Simion Popescu, decedat la 31 Martie 1930.

Stelian Popescu, cântăreț la parohia Colibași, jud. Dâmbovița I, demisionat la 11 Aprilie cor., se șterge din state.

Ioan B. Popescu, dela parohia Potlogi, Dâmbovița III, decedat la 7 Mai cor., se șterge din state.

Nic. Dănoiu se numește pe 1 Ianuarie 1930, cântăreț la parohia Ciulnița-Eustatiade, Mușcel, în locul lui Gh. Dragomirescu, demisionat pe aceeași dată.

Nicolae Georgescu, cântăreț la parohia Capu Piscului, Muscel I, demisionat la 1 Aprilie a. c., se șterge din state.

Iosif Băjan se numește pe 1 Mai cor., cântăreț la parohia Dragoslavele, jud. Muscel, în locul lui Gh. Iaru, plecat dela 1 Iunie 1929.

Ioan Gh. Căcărează se numește pe 1 Ianuarie cor. și Ioan Gh. Nicolescu pe 1 Aprilie cor., ambii cântăreți, la parohia nou înființată Voroveni, Muscel.

Terente Georgescu se numește pe 1 Ianuarie cor. cântăreț II la parohia Zlotești, Teleorman, în locul lui Radu Popescu, practicant.

Ioan E. Rădiță se numește pe 1 Mai cor. cântăreț II la parohia Bratcov-Teleorman II, în locul nou înființat.

Ștefan Marinescu se numește pe 1 Aprilie cor.

cântăreț II, la parohia Sf. Ioan, Roșiorii de Vede Teleorman, în locul lui Ioan Teodorescu, hirotonit preot.

Tudor Popescu, cântăreț la parohia Gumești-Teleorman, decedat la 23 Aprilie cor., se șterge din state.

Niculae C. Niculescu se numește pe 1 Iunie a. c. cântăreț la parohia Călăgăreni-Vlașca, în locul lui Mihail Sachelarie, demisionat la 1 Septembrie 1929.

Grigore Brătescu se numește pe 1 Mai cor. cântăreț la parohia Gălătenii de Sus, Vlașca II, în locul lui Dumitru P. Ilie, transferat pe aceeași dată la parohia Mitropolia-Vlașca.

Hristache Popescu se numește pe 1 Mai cor. cântăreț la parohia Merenii de Sus, Vlașca II, în locul lui Ioan Stanciu, considerat demisionat.

Cons. referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Nicolae și Elena Nițescu au dăruit un Potir, de argint masiv, în valoare de Lei 8000.

Elena Gh. Mateescu un Apostol.

Părintele Nicolae Marinescu le aduce mulțumiri și pe această cale, rugând pe bunul Dumnezeu să le primească darurile și să-și înmulțească mila Sa către ei.

P A R O H I I V A C A N T E

PREOȚI

Arhiepiscopia București. Consiliul Eparhial.—Se publică concurs, cu termen scurt de 15 zile, pentru ocuparea următoarelor posturi de preoți:

1. La *Parohia Giulești—Sârbi*, Ilfov, postul de paroh, vacant prin demisiunea Pr. Gr. Apostolescu.

2. La *Parohia Jilava*, Circ. II Ilfov, postul de paroh, vacant prin demisiunea Pr. Nicolae Sachelarie.

3. La *Parohia II Buda—Drăgănescu*, Circ. I Ilfov, postul de paroh, vacant prin transferarea Pr. M. Nedelciu la Parohia Dărăști-Vlașca.

4. La *Parohia Scurtești*, Comuna Ștefești-Prahova, postul de paroh vacantat de mai multă vreme.

5. La *Parohia Gorgota—Circ. I Ploești*, postul de paroh, vacant prin demisiunea, primită la No. 7671/930 a Pr. Radu Arsenescu, pe data de 1 Iulie, a. c.

6. La *Parohia Hârșă*, Circ. III Prahova, postul de paroh vacant prin demisiunea Pr. Gh. Ionescu, pe data de 1 Iulie, a. c., demisiune primită cu No. 7811/930.

7. Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh dela parohia Hagiu din Capitală de-

venit vacant prin demisia titularului Pr. D. Popescu.

Parohia are circa 400 familii cu 2 preoți și un diacon.

Postul este plătit din fonduri proprii conform gradului de studii și vechimei.

Casă parohială are dar deocamdată nu este liberă. Venitul epitrahilului se cifrează la circa 10—12000 lei anual.

Cererile se înalțează însoțite de acte consiliului eparhial, în termen de 15 zile.

Protoieria Circ. III din Capitală.—Se publică concurs, cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de preot ajutător dela parohia Sf. Ilie Rahova, devenit vacant pe ziua de 15 Mai cor. prin încetarea din viață a preotului N. Popescu-Făurei.

Primește salariul și cu gradațiile legale.

Casă parohială i se dă dela 26 Octombrie a. c. Venitul epitrahilului se cifrează ca la 2-3000 lei anual. Este biserică în bună stare.

Numărul enoriașilor 130, iar al sufletelor 450. Doritorii își vor adresa cererile Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, în termen de 15 zile dela publicării acestui concurs, însoțite de actele necesare.

Protoiereu. Econ. TR. C. VINTILESCU

Protoieria III Dâmbovița. — Se publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea postului de preot la biserica „Alba” parohia Sf. Nicolae-Simuleasca din Târgoviște, devenit vacant prin decedarea preotului Nicolae Pârnu.

Biserica are o enerie de 162 familii cu 596 suflete.

Posedă 30 de pogoane pământ arabil care se arendează în folosul bisericii și o mică prăvălie care poate fi folosită de casă parohială.

Venitul Epitrahilului se cifrează la 6000 lei anual. Biserica este în stare bună.

Candidații, cari trebuiesc să fie licențiați în teologie, vor înainta cererile însoțite de acte Sf. Arhiepiscopii, în termen de 15 zile dela publicare, care ni le vor trimite spre referire.

Protoieru, ALX. POPESCU

Protoieria jud. Dâmbovița. — Se publică, pe termen scurt de 15 zile, spre știința doritorilor, că parohia Glimbocata, s'a declarat vacantă, prin transferarea titularului la altă parohie.

Parohia Glimbocata se compune din următoarele unități administrative: Glimbocata, Ciolcești, Bântău și Saru, cu o populație de 195 familii 714 suflete. Are o singură biserică.

Sesia parohială necompletă (3½ ha.

Casă parohială n'are.

Doritorii vor înainta cererile însoțite de actele trebuitoare, Protoieriei II Găești-Dâmbovița.

Protoieru, Pr. LAZAR GEORGESCU

Protoeria Circ. III Căscioarele Jud. Vlașca. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de Preot paroh la parohia Fărcășanca, înființată din nou, prin deslipire dela Parohia Gratia, cu termen scurt de 15 zile.

Parohia Fărcășanca, are biserică nouă, numără 280 familii și 1115 suflete.

Are sesie parohială.

Plata personalului conform gradului de studii, se va face cu începere dela data când parohia va trece în buget.

Candidații vor înainta actele cerute de regulament Arhiepiscopiei București, care vor fi trimise protoerii spre referire.

Protopop, Pr. I. B. STĂNESCU

Protopopia jud. Vlașca Circ. I Giurgiu. — Se publică concurs pentru ocuparea unui post de preot ajutor la parohia Frățești Circ. I Vlașca, post plătit de către d-l dr. P. Popescu Daia, în termen scurt de 15 zile.

1. Parohia Frățești are biserică parohială în bună stare cu hramul Sf. Muceniță Ecaterina, n'are casă parohială și sesie pentru preotul ajutor.

2. Numita parohie numără 632 familii cu 2315 suflete.

3. Postul de preot ajutor s'a creat în vederea combaterii sectanților, ce s'au ivit în această parohie.

Actele de hirotonie sau memorii se vor înainta Sf. Mitropolii spre a le ca cursul legal.

Protopop Pr. GH. T. POPESCU

CANTAREȚI

Protoeria jud. Dâmbovița-Târgoviște. — Se publica concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului vacant de cântăreți dela parohiile: Bărdeni, Bezdeadu de jos, Bezdeadu de sus, Buciumeni, Bela, Cucuteni, Golibași, Dolcești, Fieni, Ocnîța, Pietroșița I-a și Văcărești.

Cererile pentru aprobarea acestor locuri se vor înainta acestui protopopiat, care le va supune comisiei de examinare și apoi rezultatul se va înainta Sf. Mitropolii pentru aprobare.

Protopop, DEM. N. POPESCU

Protopopiatul II, Teleorman. — Se publică concurs pentru ocuparea posturilor vacante de cântăreți dela următoarele parohii pe ziua de 1 Mai a. c.

1. La parohia Drăgănești prin incorporarea titularului Niculae Gligore pe 1 Martie a. c., postul II.

2. La parohia Gumești, postul II, prin încetarea din viață a titularului Tudor Popescu pe ziua de 23 Aprilie a. c.

3. La parohia Strâmbeni I, postul I, prin transferarea titularului Gh. M. Popa, la parohia Bucovu, pe data de 1 Aprilie a. c.

Candidații vor înainta cererile timbrate Protopopiei în termen de 30 de zile dela data prezentei publicării însoțite de actul de naștere, de botez de studii, de satisfacerea serviciului militar și 100 lei taxa de certificat.

Candidații se vor prezenta înaintea Comisiunii examinatorii la data și locul ce se vor fixa și comunica după primirea cererilor.

* * *

Protopopiatul II Teleorman. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I, dela parohia Gumești, devenit vacant pe data de 1 Aprilie a. c., prin transferarea titularului la Biserica Sf. Ioan din Roșiorii de Vede.

Cererile cu actele se vor înainta Protoierii care va comunica ziua pentru examinare.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

In atențiunea Pictorilor de Biserici,

Vă aducem la cunoștință prin aceasta, că vîind a revedea toate autorizațiile date pictorilor de biserici, în cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor, în vederea aplicării unui nou regulament, pe data de 15 Iunie a. c., am suspendat orice autorizație de acest fel, urmînd ca toți pictorii să le prezinte pînă la cea dată la Cancelaria Arhiepiscopiei spre vizare, dîndu-și fiecare adresa unde locuiesc.

p. Arhiepiscop și Mitropolii,
(ss) PLATON PLOEȘTEANU

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Nr. 8956